

SCÉNÁŘ - ROZHLASOVÁ REPORTÁŽ

LUDMILA KOŠTEJNOVÁ (ZAČÁTKY A KONCE VE ŠKOLSTVÍ)

Ema 1:

Ludmila Koštejnová se narodila v roce 1935 do křesťanské rodiny. Byla jedináček. S přísnou maminkou a starším tatínkem žili na Příbramsku, kde prožila i druhou světovou válku.

LUDMILA KOŠTEJNOVÁ:

Zahoukaly sirény, museli jsme ze školy. Měli jsme třídu v přízemí, takže jsme vyskákali třeba i oknem, což nás bavilo (smích), no ale byl strach, byl. Gestapo přišlo do našeho bytu, zatkl domáčího. Školu obsadili němečtí vojáci, takže jsme se učili v hospodě.

Sára:

Po válce se rodina přestěhovala do severních Čech, kde zažila odsun Němců a viděla kruté chování Čechů.

LUDMILA KOŠTEJNOVÁ:

Tam byl nějaký chlap, Čech, který byl členem gardy a chodil s bičíkem v koženém kabátě, ex gestapo, a mlátil tam Němce.

Ema 2:

Po maturitě se Ludmila přestěhovala do Prahy. Chtěla být učitelkou tělocviku a češtiny. Přijali ji na Fakultu tělesné výchovy a sportu ji učil vícebojař Ladislav Koštejn, kterého si ještě za studií vzala.

LUDMILA KOŠTEJNOVÁ:

On ze začátku, do toho 50 roku byl opravdu svazák a kovaný komunista a byla nějaká schůze. A tam se mělo hlasovat o tom, že teda souhlasí se skupinou lidí, aby byla (Horáková) popravena. On tu ruku nezvedl, ale jen proto, že to nikdo neuvidí, že byl plnej sál, to bylo lámání charakterů.

Lucka:

Pro Ludmilu byla v těchto těžkých časech důležitá víra. Když začala učit na základní škole v pražských Strašnicích, komunisté ji nutili, aby vstoupila do strany. Dlouho ji od členství chránil manžel.

Ludmila Koštejnová:

Když přišli potřetí, tak mě docházely důvody proč ne. Když vám nabídnou a přesvědčují, na schůze nebudeš muset chodit, tak se těžko hledají důvody proč ne, protože ten pravý jste nemohli říci, to bych mohla rovnou vyklidit stůl a jít domů, takže nakonec jsem to podepsala.

Ema 1:

Ovlivnilo ji Pražské jaro a srpnová okupace. Po ní ve škole spoluorganizovala tajné hlasování o důvěře prosovětské ředitelky školy. Vyloučili ji ze strany a přeložili na pražskou školu Norbertov, kam za ní přišli inspektoři a našli důvody i k vyloučení ze školství.

Ludmila Koštejnová:

Mě konkrétně vyhazoval ze Strany školník, mně to připadalo tak absurdní, že asi na tom obličej bylo vidět, že přes tu tragédii je to směšný, a von to viděl, tak říkal, ale soudružko, jestli vy jste to dobře pochopila?

Sára:

Potom pracovala jako referentka v Metrostavu. Na těžkosti se Ludmila Koštejnová dívá s nadhledem i humorem.

Ludmila Koštejnová:

Neprobírat dílčí neúspěchy, snažit se i ty hodně smutný události, který v životě byly, snažit se na ně vzpomínat v dobrém. Ale jako rady. Když jsem někomu radila, vždy to špatně dopadlo (smích).